

APROBAT:
prin Hotărârea Consiliului Băncii
a BC „Eximbank” S.A.
Gruppo Veneto Banca
din 27 decembrie 2007

POLITICA DE CONTABILITATE
A BĂNCII COMERCIALE “EXIMBANK” S.A.
GRUPPO VENETO BANCA
PENTRU ANUL 2008

I. Obiectivul politicii de contabilitate

1.1. Politica de contabilitate este elaborată în baza Standardului Național de Contabilitate nr.1 „Politica de contabilitate” ce prezintă un element de reglementare normativă a contabilității în Republica Moldova și urmează a fi aplicată cu respectarea prevederilor altor Standarde Naționale de Contabilitate.

1.2. Obiectivul principal îl constituie stabilirea bazelor de elaborare a politicii de contabilitate și de publicitate a prevederilor principale ale acesteia, utilizate la întocmirea și prezentarea rapoartelor financiare ale băncii: bilanțul contabil, raportul de profit și pierdere, fluxul capitalului propriu și fluxul mijloacelor bănești.

II. Dispoziții generale

2.1. Politica de contabilitate a Băncii Comerciale “EXIMBANK” S.A. Gruppo Veneto Banca stabilește totalitatea principiilor, convențiilor, regulilor și procedurilor, adoptate de către conducerea băncii pentru ținerea contabilității și întocmirea rapoartelor financiare.

2.2. Politica de contabilitate a băncii a fost elaborată în corespundere cu următoarele acte normative:

- Standardele Naționale de Contabilitate;
- Legea Contabilității nr.113-XVI din 27.04.2007;
- Legea cu privire la instituțiile financiare;
- Codul fiscal al Republicii Moldova;
- Planul de conturi ale instituțiilor financiare;
- Alte acte normative referitoare la evidența contabilă și întocmirea dărilor de seamă.

2.3. Noțiunea de politică de contabilitate a băncii cuprinde o anumită totalitate de metode de ținere a evidenței contabile – observațiile primare, estimarea valorii, gruparea curentă și generalizarea activității economico-financiare. Modalitățile de ținere a evidenței contabile cuprind metode de grupare și evaluare a activității, de amortizare a activelor materiale și nemateriale, procedee de organizare a circulației documentelor, de inventariere, metode de utilizare a conturilor în evidența contabilă, sisteme de registre, de prelucrare a informației și alte modalități;

2.4. Politica de contabilitate se extinde asupra tuturor subunităților BC „Eximbank” S.A. Gruppo Veneto Banca.

III. Principiile politicii de contabilitate

3.1. Politica de contabilitate a Băncii Comerciale “EXIMBANK” S.A. Gruppo Veneto Banca se bazează pe următoarele convenții fundamentale ale contabilității:

a) Continuitatea activității

Banca este analizată ca o unitate în activitate continuă, ceea ce înseamnă că banca își va continua activitatea într-un viitor previzibil.

b) Permanența metodelor

Politica de contabilitate acceptată de către bancă este aplicată în mod consecvent de la o perioadă gestionară la alta.

c) Specializarea exercițiilor (metoda calculării)

Veniturile și cheltuielile băncii se contată și se reflectă în contabilitate și în rapoartele financiare ale băncii în perioada în care acestea sau produs, indiferent de momentul efectiv al încasării sau plății mijloacelor bănești.

3.2. Politica de contabilitate a băncii asigură respectarea următoarelor principii:

a) Prudența

La întocmirea rapoartelor financiare banca trebuie să dea dovadă de prudență, pentru ca activele și veniturile să nu fie supraevaluate, iar datoriile și cheltuielile să nu fie subevaluate.

b) Prioritatea conținutului asupra formei

Operațiunile economice și alte evenimente sunt contabilizate și prezentate în rapoartele financiare, în primul rând, în conformitate cu conținutul și realitatea financiară a acestora, dar nu numai potrivit formei lor juridice.

c) Importanța relativă (esențialitatea)

Rapoartele financiare ale băncii dezvăluie toate capitolele importante pentru evaluări și luarea deciziilor de către utilizatori. În cazul în care postul (sau gradul de exactitate al acestuia) nu are o mare importanță pentru utilizatorii rapoartelor financiare, acesta este considerat ca neesențial.

Formarea politicii de contabilitate.

3.3. Formarea politicii de contabilitate a băncii se bazează pe următoarele principii metodologice de bază:

- a) patrimoniul și obligațiunile băncii există separat de patrimoniul și obligațiunile fondatorilor și acționarilor săi;
- b) banca își continuă activitatea în viitorul de perspectivă apropiată și nu există intenții și necesități de lichidare a ei;
- c) politica de contabilitate adoptată de bancă este implementată consecvent, din an în an;
- d) politica de contabilitate poate fi modificată în următoarele cazuri:
 - reorganizării băncii (fuziune, separare, afiliere);
 - schimbării proprietarilor;
 - modificări în legislația Republicii Moldova sau a sistemului de reglementare normativă a evidenței contabile;
 - elaborările unor metode noi de ținere a evidenței contabile ș.a.

3.4. Banca ține evidența contabilă a patrimoniului și activității economico-financiare în baza unor unități de măsură naturale în expresie sintetizatoare pe calea reflectării continue, documentare și interconexă a lor, asigurând concomitent:

- a) plenitudinea reflectării tuturor factorilor activității economico-financiare proprii perioade de gestionare și a rezultatelor inventarierii patrimoniului și creanțelor;
- b) identitatea datelor evidenței analitice și a rulajelor și soldurilor din conturile evidenței sintetice pentru fiecare perioadă de perfectare a registrelor;
- c) delimitarea cheltuielilor curente și a investițiilor capitale;
- d) prevenirea în termeni oportuni a fenomenelor negative din activitatea economico-financiară, depistarea și mobilizarea rezervelor interne;
- e) formarea informației complete și veridice despre procesele economice și rezultatele activității băncii, necesare pentru dirijarea și gestionarea operativă, precum și pentru utilizarea de către acționari, investitori, creditori, bănci, organe financiare și fiscale;
- f) corectitudinea constatării veniturilor și cheltuielilor pe perioadele de gestiune; cheltuielile și veniturile sunt recunoscute în perioada în care acestea sau produs, indiferent de momentul efectiv al încasării sau plății mijloacelor bănești.

3.5 Ca temei pentru constituirea evidenței contabile servește sistemul unic ale conturilor de evidență sintetică. Conturile evidenței sintetice sunt concomitent și capitole ale bilanțului băncii. Ca documente ale evidenței sintetice sunt: registrele de contabilitate, borderourile soldurilor mijloacelor plasate (atrase), borderourile rulajelor. Documentele nominalizate există atât pe suport de hârtie, cât și pe suport magnetic și servesc ca materiale de verificare a corectitudinii reflectării operațiunilor în conturile personale ale evidenței analitice și sunt folosite pentru elaborarea bilanțului contabil.

3.6. Bilanțul băncii este elaborat zilnic și reflectă starea mijloacelor atrase și proprii, plasarea lor în operațiuni de acordare a creditelor și alte operațiuni.

3.7. Înregistrările contabile în conturile valutare, precum și operațiunile în valută străină sunt efectuate în valuta Republicii Moldova, pe calea recalculării valutei străine la cursul oficial al Băncii Naționale a Moldovei la data efectuării operațiunii. Reevaluarea conturilor valutare și capitolelor bilanțului contabil al băncii în valută străină se efectuează în baza actelor normative, emise de către Banca Națională a Moldovei.

3.8. Temei pentru înscrierile în registrele contabile sunt documentele primare, care fixează faptul efectuării operațiunii respective. Documentele primare trebuie să fie perfectate la momentul efectuării operațiunii. Responsabilitatea pentru constituirea corectă și în timpul oportun a documentelor, transmiterea lor în termenii stabiliți conform destinației pentru reflectarea în evidența contabilă, pentru veridicitatea datelor cuprinse în aceste documente le revine persoanelor, autorizate să perfecteze și să semneze aceste documente.

3.9. În documentele primare și registrele contabile nu sunt admise corectări nestipulate. Corectarea greșelii trebuie să fie confirmată prin semnătura persoanelor cu funcții de răspundere, aprobate în modul corespunzător, cu indicarea datei efectuării corectării. În documentele de casă și bancare nu se admite efectuarea corectărilor.

3.10. Organizarea evidenței bancare interne, a circulației documentelor și în general a dărilor de seamă ale băncii, filialelor, reprezentanțelor este efectuată în baza regulamentelor elaborate pentru fiecare dintre aceste unități structurale.

3.11. În scopul asigurării veridicității datelor evidenței contabile și a dărilor de seamă banca efectuează inventarierea patrimoniului și obligațiunilor financiare.

Efectuarea inventarierii este obligatorie:

- a) înainte de elaborarea rapoartelor anuale: a patrimoniului conform situației din 1 decembrie al anului de gestiune; a obligațiunilor financiare, mijloacelor bănești, creanțelor conform situației de la 31 decembrie al anului de gestiune;
- b) în cazul transmiterii patrimoniului în arendă, răscumpărării sau vânzării lui;
- c) în cazul schimbării persoanelor ce poartă răspundere materială (conform situației de la ziua predării-primirii);
- d) în cazul altor necesități.

Rezultatele inventarierii se stabilesc prin compararea datelor constatate efectiv și înscrise în listele de inventariere cu cele din evidența analitică în contabilitate.

Pentru determinarea rezultatelor inventarierii se procedează la:

- controlul exactității stocurilor din depozite și soldurilor din contabilitate pentru bunurile inventariate. Erorile descoperite se corectează operativ;
- confruntarea cantităților consemnate în listele de inventariere cu evidența analitică pentru fiecare poziție în parte;
- preluarea pozițiilor cu diferențe în Balanța de verificare a rezultatelor inventarierii;
- obținerea de către comisia de inventariere a explicațiilor scrise (nota explicativă) de la persoanele care poartă răspundere pentru plusurile, lipsurile și deprecierea constatate, precum și pentru pagubele cauzate de expirarea termenelor de prescripție a creanțelor sau din alte cauze;
- stabilirea, pe baza explicațiilor primite și documentelor cercetate, a caracterului lipsurilor, pierderilor, pagubelor, și deprecierea constatate, precum și a plusurilor;
- elaborarea propunerilor privind modul de regularizare a diferențelor dintre datele contabilității și cele efective constatate în urma efectuării inventarierii;
- înregistrarea în contabilitate a plusurilor și lipsurilor în vederea punerii în acord a evidenței contabile cu activele și pasivele inventariate.

Diferențele depistate se reglementează în felul următor:

- a) plusurile de bunuri diferențele valorice în urma compensării lipsurilor cu plusuri se înregistrează la majorarea veniturilor;
- b) lipsurile de bunuri se trec la cheltuielile perioadei;
- c) lipsurile de bunuri care depășesc normele perisabilității naturale, precum și prejudiciile

legate de deteriorarea lor, se încasează de la persoanele vinovate, în mărimea stabilită de legislația în vigoare;

d) în cazul când nu sînt stabilite persoane vinovate, pierderile legate de deteriorarea bunurilor sau lipsurile care depășesc normele perisabilității naturale se trec la cheltuielile perioadei.

Rezultatele inventarierii se înscriu de comisia de inventariere într-un proces-verbal, după confirmarea de către contabilitate a soldurilor scriptice. Propunerile cuprinse în procesul-verbal al comisiei de inventariere se prezintă, în termen de 5 zile de la data încheierii operațiunilor de inventariere, Președintelui Cărmuirii. Președintele Cărmuirii, cu avizul secției Contabilitate, decide, în termen de cel mult 5 zile, asupra soluționării propunerilor înaintate.

Rezultatele inventarierii vor fi înregistrate atît în evidența tehnico-operativă, cît și în contabilitate, în termen de cel mult 5 zile de la data luării deciziei privind rezultatele inventarierii.

IV. Rapoartele financiare.

4.1. În conformitate cu SNC nr.30 „Dezvăluiri în rapoartele financiare ale băncilor și altor instituții financiare” Banca Comercială „Eximbank” S.A. Gruppo Veneto Banca întocmește și prezintă următoarele rapoarte financiare:

- a) raportul de profit și pierdere;
- b) bilanțul contabil;
- c) raportul privind fluxul mijloacelor bănești;
- d) raportul privind fluxul capitalului propriu;
- e) note explicative la rapoartele financiare.

Banca este obligată să prezinte raportul de profit și pierdere, în care veniturile și cheltuielile se grupează în dependență de conținutul lor și reflectă sumele principalelor tipuri de venituri și cheltuieli. Raportul privind rezultatele financiare includ următoarele articole pe venituri și cheltuieli:

- venituri aferente dobânzilor și venituri similare, venituri din dividende;
- cheltuielile aferente dobânzilor și cheltuieli similare;
- venituri aferente comisioanelor;
- venituri (pierderi) aferente hîrtilor de valoare cumpărate pentru vînzare;
- venituri (pierderi) aferente hîrtilor de valoare investiționale;
- venituri (pierderi) aferente operațiunilor cu valută străină;
- alte venituri operaționale;
- cheltuieli generale administrative;
- alte cheltuieli operaționale.

4.2. Banca Comercială ”Eximbank” S.A. Gruppo Veneto Banca este obligată să prezinte bilanțul contabil, în care activele și obligațiunile se grupează în dependență de conținutul și esența lor și se reflectă în ordinea lichidității. Bilanțul contabil trebuie să conțină următoarele articole de active și obligațiuni:

Active :

- Mijloacele bănești în numerar și soldurile pe conturile în bănci și în Banca Națională a Moldovei;
- Plasări în alte bănci și credite acordate altor bănci;
- Alte plasări pe piața monetară;
- Hîrtii de valoare cumpărate pentru vînzare;
- Hîrtii de valoare investiționale;
- Credite acordate clienților.

Obligațiuni :

- Depozitele altor bănci;

- Alte depozite de pe piața monetară;
- Sume datorate altor depunători;
- Certificate de depozit;
- Cambii și alte obligațiuni confirmate pe hârtie;
- Alte mijloace bănești împrumutate.

4.3. Rapoartele financiare în bancă se întocmesc în moneda națională a Republicii Moldova, leul moldovenesc (MDL), în strictă conformitate cu formularele aprobate de către Banca Națională a Moldovei.

Indicii financiar prezentati în rapoarte urmează să reflecte toate operațiunile economice și tranzacțiile care au avut loc în perioada gestionară.

Răspunderea pentru ținerea contabilității și raportarea financiară revine cârmuirii băncii.

Rapoartele financiare vor fi semnate până la momentul prezentării lor utilizatorilor de către persoane ce reprezintă cârmuirea băncii (președintele și vicepreședinții cârmuirii și contabilul șef).

V. Domeniile principale ale Politicii de contabilitate.

5.1. Disponibilități la bănci

Disponibilitățile la bănci sunt constituite din plasări în Banca Națională a Moldovei, plasări în alte bănci și disponibilități în casele băncii.

Disponibilitățile la Banca Națională se reflectă în rapoartele financiare la valoarea lor nominală. Disponibilitățile la Banca Națională se constituie din rezervele obligatorii și mijloacele la contul de corespondență „Nostro” deschis la Banca Națională.

Banca menține rezervele obligatorii conform cerințelor Băncii Naționale a Moldovei.

Formarea rezervelor obligatorii:

- a) din mijloacele atrase în lei moldovenești (MDL) și valute neconvertibile rezervarea se efectuează în lei moldovenești (MDL);
- b) din mijloacele atrase în dolari SUA și Euro rezervarea se efectuează în aceleași valute;
- c) din mijloacele atrase în alte valute liber convertibile rezervarea se efectuează în Euro.

Plasamentele la alte bănci se constituie din mijloacele la conturile de corespondență „Nostro” deschise la băncile respective, precum și mijloacele plasate la bănci în depozite sau în altă formă.

5.2. Investiții financiare

Banca investește mijloace financiare în hârtii de valoare emise de stat, în acțiuni și obligațiuni ale altor întreprinderi.

a) Hârțiile de valoare cumpărate pentru vânzare

Hârțiile de valoare destinate pentru vânzare sunt activele financiare achiziționate cu scopul realizării profitului din fluctuația pe termen scurt a prețului sau din marja dealerului.

Hârțiile de valoare destinate pentru vânzare sunt evaluate la prețul de cumpărare. Profitul sau pierderea apărute în rezultatul modificării valorii juste a instrumentelor financiare sunt prezentate în raportul privind rezultatele financiare (raportul de profit și pierdere).

Acordurile de vânzare REPO (cu condiția de răscumpărare) se înregistrează ca tranzacții de finanțare asigurate cu hârtii de valoare. Diferențele prețurilor de vânzare și răscumpărare se înregistrează ca dobânzi sporite de la data vânzării până la data răscumpărării.

Acordurile de cumpărare REPO (cu scopul de revânzare) se înregistrează ca credite. Diferențele prețurilor de cumpărare și răscumpărare se înregistrează ca dobânzi sporite de la data cumpărării până la data răscumpărării.

b) Hârții de valoare investiționale

Hârțiile de valoare investiționale includ hârțiile de valoare de stat în valută națională și investițiile în capitalul altor întreprinderi.

Hârțiile de valoare de stat sunt evaluate la valoarea nominală minus amortizarea scontului estimată prin utilizarea metodei liniare. Hârțiile de valoare de stat includ bonuri de tezaur și obligațiuni în valută națională și Certificate ale Băncii Naționale.

Evidența contabilă a investițiilor în capitalul social al altor întreprinderi se ține la valoarea istorică. Diferența dintre prețul de vânzare și valoarea de bilanț plus cheltuielile de vânzare se prezintă ca profit sau pierdere la ieșire.

5.3. Credite și reduceri pentru pierderi la credite

Creditele eliberate de către bancă sunt ținute în evidența contabilă la suma principalului separat pentru fiecare debitor, contract și tip de valută.

Creditele în valută străină sunt ținute în evidența contabilă la suma principalului reevaluate la cursului oficial la ziua întocmirii bilanțului.

Dobânzile aferente creditului sunt sporite zilnic, indiferent de periodicitatea achitări conform soldului efectiv al datoriei la credit. Ca perioadă de sporire a dobânzilor este luată luna calendaristică. Înregistrările contabile de reflectare a dobânzilor sporite în bilanțul contabil sunt efectuate până la închiderea zilei operaționale. Achitarea dobânzilor sporite pentru luna calendaristică este efectuată de către debitori în primele zile ale lunii următoare, fără aplicarea sancțiunilor de penalizare în strictă corespundere cu condițiile contractului de credit.

Banca obligatoriu formează și menține la nivelul necesar reducerile/provizioanele pentru pierderi la active/angajamente condiționale nu mai jos de nivelul prevăzut în Regulamentul „Cu privire la clasificarea activelor și angajamentelor condiționale și formarea reducerilor pentru pierderi la active și provizioanelor pentru pierderi la angajamente condiționale”.

În conformitate cu standardele de creditare, creditele acordate de bancă se împart în:

- credite în stare de acumulare;
- credite în stare de neacumulare.

Creditul „în stare de acumulare” este creditul la care toate plățile au fost achitate la termen, sunt curente și se aplică principiul sporirii. Creditul la care plata n-a fost achitată în termen până la 60 zile de asemenea se consideră credit în stare de acumulare.

Creditul este considerat „în stare de neacumulare” (fără dobândă) în cazurile când:

- a) plata n-a fost achitată mai mult de 60 zile ori
- b) creditul clasificat „dubios” ori
- c) creditul clasificat „compromis”.

Reducerile pentru pierderi la credite sunt estimate pentru fiecare categorie de credite în conformitate cu cerințele Băncii Naționale a Moldovei.

Creditele și angajamentele condiționale creditare se evaluează de către Bancă și ulterior se reflectă în una din următoarele categorii:

- a) standard – 2%
- b) supravegheat - 5%
- c) substandart – 30%
- d) dubios – 60%
- e) compromis – 100%.

Mijloacele rezervate în contul reduceri pentru pierderi la credite se utilizează de către bancă pentru acoperirea creditelor clasificate compromise.

Angajamentele condiționale noi trebuie clasificate la momentul luării în evidență la conturile de memorandum.

În dependență de categoria atribuită și de ratele corespunzătoare, sunt create din contul cheltuielilor rezerve în contul reducerilor pentru pierderi la credite și active și în contul provizioanelor pentru obligațiunile convenționale.

Utilizarea reducerilor la acoperirea pierderilor aferente activelor problematice are loc la decizia managementului băncii.

5.4. Clasificarea activelor (care nu sunt credite) și angajamentelor condiționale și formarea reducerilor pentru pierderi la active și provizioanelor pentru pierderi la angajamente condiționale.

Banca clasifică activele și angajamentele condiționale și calculează reducerile pentru pierderi la active și provizioanele pentru pierderi la angajamente condiționale în conformitate cu regulamentul cu privire la clasificarea activelor și angajamentelor condiționale și formarea reducerilor pentru pierderi la active și provizioanelor pentru pierderi la angajamentele condiționale, aprobat prin HCA al BNM nr.224 din 30.08.2007.

Clasificarea și rezervarea mijloacelor în contul reducerilor pentru pierderi la active se aplică la următoarele active:

- conturi „Nostro” în bănci, cu excepția mijloacelor bănești datorate de BNM;
- plasări în bănci, cu excepția mijloacelor bănești datorate de BNM;
- hârtii de valoare investiționale, cu excepția celor de stat emise de Ministerul Finanțelor al RM sau celor emise de BNM (certIFICATE ale BNM) sau celor emise de Guvernul unei țări-membre a Organizației de Colaborare Economică și Dezvoltare;
- cote de participare;
- debitori pe investiții capitale;
- decontări documentare;
- decontări cu persoane fizice și juridice.

Evidența activelor acoperite din contul reducerilor pentru pierderi la active este ținută în conturile de memorandum cu exercitarea în continuare a dreptului legal pentru restituirea activului.

Clasificarea și rezervarea mijloacelor în contul provizioanelor pentru pierderi la angajamente condiționale se aplică la următoarele angajamente condiționale ale băncii:

- obligațiuni de procurare a valorilor mobiliare/cotelor de participare;
- acreditive emise (cu excepția acreditivelor acoperite cu mijloace bănești);
- trate acceptate;
- cambii realizate cu andosamentul băncii.

Activele și angajamentele condiționale noi trebuie clasificate la momentul apariției lor în bilanțul băncii, iar angajamentele condiționale la momentul luării în evidență la conturile de memorandum.

În urma clasificării, se determină mărimea necesară a mijloacelor rezervate în conturile reduceri și provizioane pentru pierderi la active și angajamente condiționale.

Evidența activelor acoperite din contul reducerilor pentru pierderi la active este ținută în conturile de memorandum cu exercitarea în continuare a dreptului legal pentru restituirea activului.

5.5 Active materiale pe termen lung și active nemateriale.

Activele materiale pe termen lung și activele nemateriale ale băncii sunt reflectate în evidența contabilă și rapoartele financiare la valoarea lor inițială, constituită din cheltuielile efective pentru achiziționarea, transportarea, construirea sau confecționarea lor. Reevaluarea fondurilor fixe se efectuează în scopul reflectării corecte și veridice a valorii lor reale în bilanțul contabil al băncii la data reevaluării lor. Reevaluarea mijloacelor fixe se efectuează în corespundere cu cerințele Standardelor Naționale de Contabilitate. Modul de efectuare a reevaluării și de reflectare a rezultatelor ei în evidența contabilă este reglementat de actele normative ale Ministerului Finanțelor și Băncii Naționale a Moldovei. În componența mijloacelor fixe sunt incluse obiecte a căror valoare unitară depășește plafonul stabilit de legislație (3000 lei) și sunt utilizate mai mult de un an. Obiectele se consideră incluse în componența mijloacelor fixe din momentul punerii în funcțiune a acestora în baza documentelor primare perfectate în modul corespunzător.

Durata de funcționare utilă probabilă a unui obiect sau a unei grupe de active omogene este determinată de către bancă în mod independent la momentul achiziționării, ținând cont de experiența de lucru cu asemenea active, starea reală a obiectelor în perioada curentă. Durata de

funcționare utilă a mijloacelor fixe este determinată de perioada în decursul căreia acestea pot fi utile băncii.

Uzura (amortizarea) activelor materiale pe termen lung și activelor nemateriale se calculează prin metoda liniară este repartizarea sistematică a valorii uzurabile a mijloacelor fixe în decursul duratei de funcționare utilă. La calcularea uzurii mijloacelor fixe banca aplică metoda casării liniare. Metoda casării liniare conduce la defalcări uniforme pe toată durata de funcționare utilă a mijloacelor fixe. Suma uzurii calculate a mijloacelor fixe în perioada de gestiune se consideră drept cheltuială. În scopul reflectării reale în bilanțul contabil a termenului de funcționare a fondurilor fixe, la fiecare categorie de proprietate banca aplică următoarele norme de uzură:

Categoria de proprietate	Termenul de funcționare efectivă (ani)
Clădiri și edificii	30-45
Computere și alte mijloace tehnice	5
Mobilă	5
Automobile	5
Alte fonduri fixe	5
Active nemateriale:	
- licență	<i>termenul licenței*</i>
- soft-uri	5
- baze de date	3

* dar nu mai mare de 20 ani.

În evidența sintetică și analitică valoarea inițială a mijloacelor fixe, aflate la balanța băncii este micșorată treptat pe măsura calculării uzurii și raportării acesteia la cheltuieli, conform normelor indicate.

Casarea mijloacelor fixe din bilanțul băncii este efectuată din diverse motive și când nu se așteaptă în viitor nici un avantaj economic. Rezultatele din scoaterea din uz sau vânzarea mijloacelor fixe se determină ca diferența dintre încasările nete și valoarea de bilanț la momentul scoaterii din uz și se constată ca venit sau cheltuieli în raportul privind rezultatele financiare. La scoaterea din uz a mijloacelor fixe până la expirarea termenului de funcționare stabilit, suma uzurii necalculate se trece la cheltuielile privind scoaterea din uz. Dacă mijloacele fixe au fost evaluate în contabilitate, atunci la scoaterea din uz a acestora, suma majorării, reflectată anterior ca majorare a capitalului propriu, este trecută la veniturile privind scoaterea din uz a activelor materiale.

Mijloacele obținute de la înstrăinarea mijloacelor fixe se raportează la reducerea bazei valorice a categoriei respective de proprietate. Dacă reducerea indicată conduce la sfârșitul perioadei de gestiune la un rezultat negativ pe categoria de proprietate, atunci acest rezultat se include în venit, iar valoarea categoriei respective de proprietate la începutul perioadei de gestiune corespunzătoare de egalează cu zero.

Deducerea cheltuielilor pentru reparația mijloacelor fixe se efectuează după cum urmează:

- a) dacă cheltuielile suportate pe parcursul anului fiscal pentru reparația proprietății nu depășesc **15%** din baza valorică a categoriei respective de proprietate (determinată fără a lua în considerare schimbările pe parcursul anului fiscal respectiv), cheltuielile în cauză vor fi permise spre deducere în anul respectiv;
- b) dacă cheltuielile suportate pe parcursul anului fiscal pentru reparația proprietății depășesc **15%** din baza valorică a categoriei respective de proprietate, mărimea acestui surplus se consideră drept cheltuieli pentru recondiționare și se reflectă la majorarea bazei valorice a categoriei respective de proprietate.

În componența activelor nemateriale ale băncii sunt reflectate drepturile de folosință a resurselor naturale, a obiectelor proprietății intelectuale, licențelor, patentelor know-hau, soft-urilor și a altor produse sau drepturi similare.

Activele nemateriale sunt reflectate la evidență conform sumei cheltuielilor făcute pentru achiziționarea lor, incluzând cheltuielile pentru punerea lor în funcțiune conform destinației, iar valoarea lor inițială este trecută lunar la cheltuieli conform normativelor, stabilite reieșind din termenul stabilit pentru utilizarea lor, aprobate în modul stabilit și reflectat în politica de contabilitate.

5.6. Evidența stocurilor de mărfuri, materiale și obiecte de mică valoare și scurtă durată.

Banca în procesul de activitate achiziționează mărfuri și materiale, care cuprind:

- a) obiecte de mică valoare și scurtă durată;
- b) materiale destinate consumului.

Activele achiziționate de către bancă, valoarea unitară a cărora este mai mică decât plafonul de 3000 lei, indiferent de durata de exploatare sau cu o durată de funcționare mai mică de un an, indiferent de valoarea unei unități se reflectă în evidența contabilă ca obiecte de mică valoare și scurtă durată.

Obiectele de mică valoare și scurtă durată sunt reflectate în bilanț la suma valorii de achiziție.

Pentru obiectele de mică valoare și scurtă durată, valoarea unitară a cărora depășește $\frac{1}{2}$ din plafonul stabilit, odată cu predarea lor în exploatare, uzura se calculează în proporție de 100% din valoarea de intrare a acestora.

Obiectele de mică valoare și scurtă durată, valoarea unitară a cărora nu depășește $\frac{1}{2}$ din plafonul stabilit în conformitate cu legislația în vigoare urmează a fi trecute la cheltuieli pe măsura predării acestora de la depozit în exploatare, cu înregistrarea concomitentă în registrul extrabilanțier.

Stocurile de mărfuri și materiale destinate consumului în procesul activității și prestării serviciilor, se raportează la cheltuieli pe măsura utilizării acestora.

5.7. Evidența creanțelor.

Banca reflectă în evidența contabilă ca creanțe datoriile companiilor și persoanelor fizice, care se creează în rezultatul activității aferente diferitor procurări, prestării de servicii și lucrări, plăți în avans. Pentru creanțele aferente investițiilor capitale și celor aferente diferitelor decontări cu persoane juridice și fizice, banca formează reduceri pentru pierderi conform legislației în vigoare.

5.8. Evidența plăților anticipate.

Cheltuielile anticipate sunt reflectate în bilanț în posturi diferite și se trec la cheltuieli pe măsura survenirii perioadei aferente. Ele cuprind:

- a) plata în avans a diferitor servicii;
- b) abonarea la diferite ziare, reviste și literatură de specialitate;
- c) diverse comisioane și dobânzi achitate în avans.

Sumele reflectate în evidența contabilă ca plăți anticipate se trec la cheltuieli la prezentarea documentelor justificative, în perioada în care sau consumat sau proporțional perioadei de gestiune, la care acestea se atribuie.

5.9. Capitalul propriu.

Capitalul propriu al Băncii cuprinde capitalul social și rezervele, inclusiv capitalul de rezervă și profitul nedistribuit al perioadelor de gestiune și celei precedente.

În conformitate cu statutul Băncii, banca formează fondul de rezervă în mărime de 5% din profitul nedistribuit net după impozitare.

5.10. Evidența veniturilor, cheltuielilor și determinarea venitului net.

Veniturile și cheltuielile băncii se constată și se reflectă în evidența contabilă și în rapoartele financiare în perioada în care ele au avut loc, indiferent de momentul efectiv al încasării creanțelor sau plății datoriilor.

Veniturile din dobânzi și cheltuielile din dobânzi se reflectă zilnic în conturile de venituri și cheltuieli pe măsură ce au fost obținute/suportate, în baza metodei sporirii.

Comisioanele aferente acordării creditelor bancare se reflectă în categoria veniturilor anticipate cu amortizarea lunară pe parcursul perioadei de administrare a acestuia.

Veniturile obținute în valută străină se reflectă în evidența contabilă în valută națională la cursul oficial al valurilor stabilit de BNM la data sporirii sau încasării.

Conturile de venituri și cheltuieli în care se înregistrează în funcție de natura lor veniturile, respectiv cheltuielile băncii, se includ în contul de profit (pierderi) la sfârșitul anului gestionar.

Rezultatul net acumulat la contul „Profitul nedistribuit – anul curent” la începutul anului viitor, după aprobarea de către compania de audit extern a rapoartelor financiare, este trecut la contul „Profitul nedistribuit – anii precedenți”.

Profitului net se repartizează și se utilizează în conformitate cu decizia Adunării generale a acționarilor.

5.11. Evidența obligațiilor fiscale.

Calculul și achitarea impozitelor, taxelor și plăților la bugetul public național sunt determinate de către bancă în conformitate cu Codul Fiscal al Republicii Moldova și alte acte normative în vigoare.

6. Dispoziții finale.

Prezentul document intră în vigoare din data de 01.01.2008.